

ÎNCHEIERE

29 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală „Apa-Canal” Drochia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bîrlădeanu Sergiu împotriva Întreprinderii Municipale „Apa-Canal” Drochia cu privire la anularea ordinelor, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Bîrlădeanu Sergiu, casată hotărârea Judecătoriei Drochia din 28 iunie 2013, și emisă o nouă hotărârea prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La 29 martie 2013, Bîrlădeanu Sergiu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Apa-Canal” din Drochia cu privire la anularea ordinelor, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că din octombrie 2002 activează la ÎM „Apa-Canal” Drochia, iar din octombrie 2005, activează în calitate de șef al sectorului comercial ÎM „Apa-Canal” Drochia.

Susține că pe parcursul perioadei menționate, din partea administrației nu a avut careva muștrări, avertismente cu privire la încălcări disciplinare de muncă, însă din momentul numirii în funcție a noului șefului ÎM „Apa-Canal” Drochia, Igor Moltov, între ei au apărut neînțelegeri nemotivate, iar prin urmare și persecuțiile reflectate printr-un șir de ordine cu sancțiuni disciplinare aplicate față de el.

Menționează că potrivit ordinului nr. 24 din 13 martie 2013, emis în temeiul art. 206 lit.(b) al Codului muncii, de către șeful ÎM „Apa-Canal” Drochia i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de muștrare pentru comportamentul neglijent față de îndeplinirea indicațiilor puse în sarcina sa, deoarece conform ordinului nr. 53 din 28 decembrie 2012, i s-a cerut să reexamineze sectoarele și posibilitățile evidenței

concrete a apei pe sectoarele indicate, susține însă că datele invocate în acest sens nu corespund realității.

Afirmă că a activat în regim de urgență, în perioada sărbătorilor de iarnă, iar la 10 ianuarie 2013 i-a prezentat șefului schema desfășurată în formă electronică a sectoarelor deservite de controlorii întreprinderii, fiind individualizate prin color, iar pe 2 sectoare, potrivit indicațiilor șefului, a fost efectuate schimbări, după care a fost și lăudat. Însă din motive necunoscute, la 13 martie 2013, prin ordinul nr.24 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare.

Consideră că această sancțiune administrativă i-a fost aplicată contrar realității și prevederilor art.209 al Codului muncii care stipulează termenele de aplicare a sancțiunii, inclusiv sancțiunea administrativă care se aplică de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediu anual de odihnă, concediu de studii sau concediu medical.

La 14 martie 2013, șeful ÎM „Apa-Canal” în temeiul art. 206 lit.(c) al Codului muncii a emis ordinul nr. 25, prin care dânsul a fost sancționat sub formă de mustrare aspră pentru încălcarea disciplinei de muncă și anume pentru neîndeplinirea cerințelor legale a conducătorilor, iar în partea descriptivă a ordinului menționat a fost indicat că la 02 martie 2013, șeful secției comerciale ÎM „Apa-Canal” Drochia i-a ordonat să prezinte în scris darea de seamă a secției ce o administrează pe perioada 25 februarie 2013 până la 05 martie 2013.

Invocă dezacordul cu ordinul menționat, deoarece dânsul a prezentat în termen raportul cu privire la activitatea secției pe perioada 25 februarie 2013 până la 05 martie 2013 șefului ÎM „Apa-Canal”, iar copia a prezentat-o Primarului or. Drochia, fapt confirmat prin raportul nr. 13 din 06 martie 2013 și raportul nr. 92 din 06 martie 2013, la fel, consideră că ordinul nr. 25 din 14 martie 2013, cu privire la sancționare a fost emis și contrar prevederilor art. 210 alin.(1) lit. a) al Codului muncii, deoarece nu corespunde realității și nu conține temeuri de fapt și de drept ale sancțiunii administrative și necesită a fi anulat ca fiind ilegal.

Mai indică că, la 14 martie 2013, în pofida cerințelor legislației în vigoare ÎM „Apa-Canal” Drochia a emis ordinul nr.26 cu privire la reducerea funcției de stat și anume șef al sectorului comercial și ordinul nr.27 cu privire la propunerea funcției temporar vacante în calitate de jurist.

Consideră însă ordinele menționate ilegale și pasibil anulării deoarece, întărirea statelor colaboratorilor ÎM „Apa-Canal” Drochia, se efectuează la începutul anului de activitate, însă după solicitările sale și a colaboratorilor de a achita salariul lunar, a fost emis acest ordin de reducere a statelor.

Afirmă că din 13 martie 2013 și până la 28 martie 2013, în privința sa au fost emise 8 ordine de aplicarea sancțiunilor disciplinare, inclusiv 3 mustrări, astfel, apreciind acțiunile a șefului ÎM „Apa-Canal” Drochia, în sensul enunțat ca acțiuni de persecutare.

Solicită anularea ordinelor nr. 24 din 13 martie 2013, privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, nr. 25 din 14 martie 2013, privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, nr.26 din 14 martie 2013, privind reducerea funcției de stat și nr.27 din 13 martie 2013, privind propunerea sa în funcție în calitate de jurist, pe perioada concediului de maternitate a juristului. I.

Babinschi emise de șeful ÎM „Apa-Canal” Drochia, încasarea de la pârât în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 28 iunie 2013, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2013, a fost admis apelul declarat de către Bîrlădeanu Serghei, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulate integral ordinele nr.24 din 13 martie 2013, nr. 25 din 14 martie 2013, nr.26 din 14 martie 2013, în partea ce ține de reducerea funcției de șef în sector comercial și s-a încasat din contul ÎM „Apa-Canal” Drochia în beneficiul lui Bîrlădeanu Serghei suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest cerințele acțiunii au fost respinse ca neîntemeiate. Totodată, a fost încetat procesul în ceea ce privește capătul de cerere privind anularea ordinului nr. 27 din 14 martie 2013.

La 25 februarie 2014, ÎM „Apa-Canal” Drochia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că instanța de apel bazându-se pe raportul prezentat de intimat din 06 martie 2013, în care au fost reflectate doar ambițiile proprii, care nu au fost confirmate prin careva probe și care de fapt reprezintă o plângere în privința conducătorului ÎM „Apa-Canal” Drochia, a emis o decizie de anularea ordinului 24 din 13 martie 2013, însă neîntemeiat au respins ca probă actul din 11 martie 2013, emis de specialiștii întreprinderii, prin care să confirme că în rezultatul lucrării cu harta orașului, pe sectoarele împărțite la controlori de către Bîrlădeanu Serghei, sectoarele nu corespund ordinului nr.5 din 28 decembrie 2012, astfel, fiind în imposibilitate de a efectua controlul apei pompate și a contoarelor.

Menționează că raportul prezentat de intimat a fost emis la 06 martie 2013, pe când ordinul nr.24 a fost emis la 13 martie 2013, fapt ce indică că ultimul nu putea cunoaște despre existența ordinului menționat, mai mult că între aceste nu există nici o legătură cauzală.

De asemenea invocă că instanța de apel a ignorat prevederile art. 138 alin.(4) CPC, potrivit căruia înscrisul se depune în original sau în copie autenticată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului, pe când raportul din 03 martie 2013, nu a fost autenticat în modul stabilit de lege, considerând că instanța eronat a concluzionat precum că ordinul nr. 24 din 13 martie 2013 este ilegal.

Cu referire la anularea ordinului nr.25 din 14 martie 2013, indică că instanța la fel a concluzionat în temeiul raportului intimatului din 06 martie 2013, conținutul căruia nu a fost confirmat prin careva probe, mai mult a fost emis contrar prevederilor art.138 alin.(4) al CPC.

La fel, apreciază drept nejustificată și concluzia instanței de apel cu privire la anularea ordinului nr. 26 din 14 martie 2013, deoarece ÎM „Apa-Canal” Drochia este o întreprindere de sine stătătoare, ce funcționează în temeiul contabilității costurilor și nu există o altă organizație ierarhic superioară, prin urmare statele întreprinderii au fost

întocmite, aprobate și acordate cu Inspekția Teritorială a Muncii, respectiv fiecare secție a întreprinderii a fost condusă de câte un master, iar deoarece secția de comerț, fiind cea mai mică și administrată de șeful secției și de un master, a fost redusă din motivul scăderii numerelor abonaților activi.

Insistă că ordinul nr.26 din 14 martie 2013, a fost emis cu respectarea prevederilor art. 88 al Codului muncii, fiind indicate în acesta motivele reducerii cadrelor și cu acordul comitetului sindical.

Mai invocă că instanța de apel a examinat cauza în lipsa reprezentantului sau, deși în adresa instanței a fost expediată o telegramă, prin care a comunicat instanței despre faptul aflării reprezentantului său în concediu medical, pe când instanța de apel, în mod neîntemeiat a respins cererea sa de amânare a ședinței de judecată motivând prin faptul că la telegramă nu au fost anexat și certificatul concediu medical, cu toate că a garantat prezentarea acestuia ulterior.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Apă-Canal” Drochia este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM ”Apa-Canal” Drochia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurrentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎM „Apa-Canal” Drochia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Apa-Canal” Drochia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Municipală „Apa-Canal” Drochia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva